

**VRJWILLIGERS
ACADEMIE** Amsterdam

Masterclass Ontsnappen uit zwart wit denken

14 februari 2019

Babah Tarawally is auteur van *Gevangen in zwart-witdenken. En hoe kunnen we ontsnappen?* Hij woont even lang in Nederland als in zijn land van herkomst, Sierra Leone en is op talloze manieren gelabeld, als asielzoeker, vluchteling, allochtoon, migrant, Afrikaan, zwarte man. Aan de hand van zijn levensverhaal wordt duidelijk dat we niet gevangen hoeven te blijven in zwart-witdenken.

Doel: In deze masterclass is speciale aandacht voor het betrekken van mensen die gelabeld zijn en daardoor buitengesloten worden. We gaan in gesprek over hoe we ervoor zorgen dat deze mensen (meer) betrokken worden in de samenleving.

Inhoud:

Babah Tarawally vertelt hoe hij hier kwam als asielzoeker. Hoe denigrerend hij behandeld werd en hoe in het asielzoekerscentrum, dat ver buiten de stad lag, er haast geen contact was met de lokale bevolking. Hij raakte zelf geobsedeerd, doordat hij voortdurend te horen kreeg dat hij niet de juiste papieren had. Totdat zijn vader hem door de telefoon toesprak en hem bewust maakte dat hij niet zo op papieren moest richten, maar weer moest gaan leven. Daardoor zag hij hoe hij vast zat. Babah sloot zich aan bij de lokale initiatieven. Hij ging op voetbal, volleybal en ging naar de kerk. Hij **leerde de taal**. Zo ontstonden nieuwe contacten en vriendschappen en werd hij aangesproken op wat hij leuk vond en niet op wat hij niet had (papieren). Hij benadrukt het belang van onderzoeken **wat iemand blij maakt** en daarbij aansluiten. Het is ook belangrijk om **geduld** te hebben. Er kunnen cultuurverschillen een rol spelen (vb geef je wel of geen hand) en hij had ook veel pijnlijke ervaringen gehad, waardoor hij de wereld zelf ook zwart wit ging zien. In deze tijd van social media is het daarnaast van belang om verhitte debatten juist te neutraliseren en om **niet mee te gaan in de sensatie**, hoe verleidelijk ook.

Hoe kunnen we ontsnappen uit zwart wit denken ?

Om een inclusieve stad te creëren, waarin ook de meest kwetsbaren een plek hebben, moeten we in het klein beginnen, op buurt en wijkniveau. Dit sluit aan bij de Afrikaanse filosofie van Ubuntu. Het begint ook met nadenken over je eigen positie. Vaak vinden we het heel vanzelfsprekend hoe veel ruimte we innemen en hebben we niet door dat iedereen even veel recht heeft op deze ruimte. We willen niet veranderd worden, maar als we op een goede manier samen willen leven, moeten we leren de ruimte te delen en allemaal een stapje richting elkaar zetten.

De vraag wordt gesteld hoe mensen die niet zo mondig of talig zijn als Babah hun plaats in deze ruimte weten te vinden. Babah benadrukt opnieuw het belang van taal. Een andere deelnemer gaf aan te ontsnappen door tango te dansen. Iemand die nu vier maanden in Nederland is, geeft aan dat hij vaak het gevoel heeft niet serieus genomen te worden, bijvoorbeeld als hij zoekt naar werk en vraagt hoe hij hier het beste mee om kan gaan. Humor werkt vaak goed, maar het belangrijkste is dat je blijft beseffen **dat je goed bent, zoals je bent.**

De masterclass wordt afgesloten met een Mato-lied (mato is orale vertelkunst met zang, dans en muziek bij de marrons) door Da.awani Tojo. Momenten creëren om bij elkaar te komen en gezamenlijk verhalen te vertellen en daar naar te luisteren, zorgt voor verbinding. Dit kan juist op buurtniveau.